

УДК 343.14

Н. В. Глинська,*кандидат юридичних наук,**ст. наук. співробітник сектору дослідження**проблем судової діяльності**Науково-дослідного Інституту вивчення проблем злочинності**імені академіка В.В.Сташиса**НАПрН України, м. Харків*

СВОЄЧАСНІСТЬ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОЦЕСУАЛЬНИХ РІШЕНЬ

Постановка проблеми. У ракурсі загальної орієнтації на ефективне здійснення кримінального провадження протягом розумного строку особливого значення набуває *своєчасність* прийняття всіх кримінальних процесуальних рішень (далі по тексту – КПр). Відтак *своєчасність*, будучи однією з основних вимог, що традиційно ставиться до рішення в науці управління, набуває й самостійного регулятивного значення в загальному механізмі забезпечення доброякісності всіх рішень, що приймаються у кримінальних провадженнях. Невипадково Консультативна рада європейських суддів у Висновку щодо якості судових рішень зазначила, що ухвалення рішення протягом розумних строків відповідно до статті 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод також можна вважати важливим елементом його якості (витяг з пункту 26) [1, с. 40].

© Глинська Н. В., 2014

© Національний університет «Острозька академія», 2014

-
- Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvkpr.pdf>.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми і на які спирається автор, виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. В юридичній літературі, присвяченій тим чи іншим аспектам інституту КПР своєчасність, як правило, не розглядається як самостійна вимога до всіх КПР. Хоча й в контексті дослідження КПР досудового розслідування вчені нерідко прямо вказували на її регулятивне значення чи наголошували на важливість своєчасного прийняття окремих КПР, зокрема рішень слідчого про проведення слідчих дій. По це, йдеться у працях В.І. Власова, А.Я.Дубінського, В.С. Зеленецького, Ю.В.Манаєва, О.Б. Муравіна, Н.Г. Муратової, О.Б.Соловійова та інш. дослідників. Водночас, питання щодо про своєчасність як окремий стандарт доброякісності КПР та відповідно його сутність не було предметом самостійного дослідження.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). У цій статті виявимо основні аспекти сутнісної характеристики стандарту своєчасності кримінальних процесуальних рішень. Для досягнення мети дослідження перед ним поставлені такі завдання: 1) обґрунтувати самостійне значення своєчасності як окремого стандарту доброякісності КПР; 2) надати загальну характеристику стандарту своєчасності КПР; 3) визначити загальний напрямок оцінки КПР з позиції їх своєчасності.

Виклад основного матеріалу дослідження. Своєчасність як вимога «здійснювати коли потрібно, у свій час, потрібний момент» [2, с. 1300] розкриває часову (хронологічну) властивість КПР. Як відмічається в управлінській літературі, ця вимога відображає здатність управляючого суб'єкту пізнавати загальні закономірності, низки фактів та подій, розкривати конкретні причинно-наслідкові зв'язки та забезпечувати

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hmvkpr.pdf>.

своєчасний, а тому й *оптимальний управлінський вплив*. Мова йде про вміння правильно орієнтуватися в обстановці, гарно розуміти процеси, що відбуваються, та вірно обирати момент для підготовки та прийняття рішень [3, с.129]. Категорія оптимальності (як обрання найсприятливішого, найкращого із можливих варіантів), що є визначальною при з'ясуванні необхідної міри різних якостей КПП, в аспекті своєчасності прийняття КПП націлює на обрання для цього моменту, що є найкращим з точки зору обґрунтованого прогнозу щодо подальшої ефективності його реалізації (чи досягнення його оптимального управлінського впливу - ефекту).

Своєчасним є КПП рішення, що прийнято в межах визначеного протягом часу, який не перевищує строку, встановленого для прийняття рішення в законі, та з огляду специфіки конкретних обставин кримінального провадження є оптимальним для ефективного сукупного вирішення завдань кримінального провадження із максимально можливим рівнем забезпечення прав та законних інтересів учасників процесу, щодо яких такий акт приймається. Це означає, що своєчасність зовсім не є синонімом швидкості, про що буде більш докладно розглянуто в цієї статті.

Рівно, як кожне рішення робить свій внесок у в якісну визначеність загального результату кримінального провадження, прийняття кожного КПП у потрібний для цього момент наближає до здійснення всього кримінального провадження у *максимально можливий стислий строк*. Останній є важливою умовою забезпечення права кожного на справедливий суд упродовж *розумного строку* незалежним і безстороннім судом, встановленим законом, - стандарту, який гарантується ст. 6 Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод. Аналіз рішень ЄСПЛ, які прийнято щодо України ще за період дії КПК 1960 року, дозволяє констатувати, що відповідальність

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hmvkpr.pdf>.

держави за затягування провадження у справі, як правило, настає в разі не виправданого зволікання із прийняттям низки проміжних поточних рішень (рішення про порушення кримінальної справи, проведенням слідчих дій, нерегулярного призначення судових засідань, призначення судових засідань з великими інтервалами, затягування при переданні або пересиланні справи з одного суду до іншого, невжиття судом заходів для дисциплінування сторін у справі, свідків, експертів, повторного направлення справи на додаткове розслідування чи новий судовий розгляд тощо.

Оскільки ж питання про забезпечення розумного строку провадження саме по собі не є предметом нашого дослідження, слід зазначити, що значення своєчасного прийняття КПР є значно ширшим ніж, здійснення провадження у розумний строк, оскільки ця вимога є лише одним з компонентів ефективності кримінального провадження. Яскравим прикладом, що ілюструє безпосередній вплив своєчасного прийняття КПР на вирішення інших змістовних завдань кримінального провадження, не пов'язаних із його тривалістю, зокрема, всебічного та повного дослідження обставин вчиненого кримінального правопорушення, є своєчасне прийняття на досудовому розслідуванні КПР про проведення слідчої (розшукової) дії, яка є необхідною для отримання доказової інформації. Адже саме така якість цього рішення є вкрай вирішальною для його ефективності у вказаному цільовому напрямку.

Для адекватного вирішення питання щодо своєчасності КПР першочергове значення мають правові вказівки щодо строку (проміжку часу чи моменту) прийняття КПР. Специфіка сфери кримінального провадження обумовлює той факт, що *строки прийняття певних КПР чітко визначені в законі КПР*. Причому регламентовані вони у різний спосіб. Вивчення юридичної літератури показує, що існують дві великі

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hmvkpr.pdf>.

групи процесуальних строків : *строки-періоди* (проявом яких є тривалість, проміжки часу, для яких характерні часові одиниці виміру – година, доба, місяць, рік, тощо) та *строки - моменти* (мають свій вираз у часових відносинах, що визначають словами “пізніше”, “раніше”, “негайно”, чи позначаються шляхом вказівки вчинити якусь процесуальну дію до або одночасно з провадженням іншої процесуальної дії або відразу після її вчинення чи настання певної події). Останні встановлюють в тих випадках, коли в інтересах провадження, у тому числі з метою забезпечення прав і законних інтересів його учасників, необхідна гранична швидкість окремих процесуальних дій або безперервність дій, послідовність яких заздалегідь визначена. Значення цих строків є особливо важливим у тих випадках, коли практично неможливо заздалегідь визначити межі окремих етапів кримінальної процесуальної діяльності шляхом установлення строків-періодів[4]. Аналогічний підхід прослідковується щодо регламентації не тільки строків процесуальних дій, а й строків ухвалення КПП, дотримання яких є необхідним атрибутом законності КПП.

Водночас аналіз КПК свідчить про те, що строки ухвалення іншої групи КПП в законі прямо не встановлені, а їх прийняття має відбуватися у часових межах відповідного етапу провадження, в перебігу якого може бути ухвалено конкретний різновид КПП. Момент же їх оптимального ухвалення пов’язується їх встановленням наявності для цього фактичних підстав. І це є цілком зрозумілим з огляду на те, що інформаційну специфіку кожного конкретного кримінального провадження не можна заздалегідь в законі визначити, як і хронологію всього потоку КПП, що можуть бути прийняті в його перебігу.

Відповідно, щодо тих рішень, момент прийняття яких є чітко визначеним у законі (строки-моменти), оцінка їх часової доброякісності

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvnkpr.pdf>.

має пов'язуватися із дотриманням загальної вимоги законності (строки прийняття того чи іншого процесуального рішення, як правило, вказані в законі, у зв'язку з чим вихід за їх межі має кваліфікуватися як порушення закону). Водночас строки – моменти є більш властивими для регламентації проведення певних процесуальних дій (роз'яснення прав підозрюваного відразу після повідомлення цій особі про її права (ч. 3 ст. 276 КПК), ніж прийняття КПК. Зокрема, кількість КПК, строки прийняття яких регламентовано у вказаний спосіб, є нечисленною. Так, негайним, але не пізніше 24 годин, є внесення слідчим, прокурором відомостей про вчинене кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань (ч.1 ст. 214 КПК), винесення слідчим суддею, судом ухвали про привід – у день надходження до суду відповідного клопотання слідчого, прокурора - на досудовому розслідуванні, та негайно - під час судового провадження (ч. 1, 2 ст. 143 КПК).

Строки ж прийняття основної маси КПК *або обмежені певним періодом, або взагалі не визначені*. Так, зокрема, для своєчасності прийняття КПК в перебігу реалізації функції судового контролю важливе значення має встановлення в законі чітких та диференційованих строків для прийняття слідчим суддею КПК, за результатом розгляду клопотань сторони обвинувачення (зокрема, клопотання про: привід – розглядається у день надходження клопотання; грошове стягнення, тимчасове обмеження у користуванні спеціальним правом, відсторонення від посади, – не пізніше трьох днів із дня надходження клопотання; арешт майна, яке не було тимчасово вилученим, – розглядається не пізніше двох днів із дня надходження відповідного клопотання до суду (ч. 1 ст. 172 КПК). Водночас ухвалу про арешт тимчасово вилученого майна має бути

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvnkpr.pdf>.

постановлено (тобто розглянуто) не пізніше сімдесяти двох годин із дня надходження до суду відповідного клопотання (ч. 6 ст. 173 КПК).

Забезпеченню розумності строку провадження слугують вимоги закону щодо строків досудового розслідування та встановлення граничних меж їх можливого продовження (ч. 1, 2 ст. 219 КПК), строку початку судового розгляду – не пізніше 10 діб після постановлення ухвали про його призначення (ч. 2 ст. 316 КПК) тощо.

Між тим, навіть ухвалення рішення в граничні строки хоча й відповідає стандарту законності, але не свідчить однозначно про своєчасність такого КПР. Це прямо впливає зі ст. 28 КПК, відповідно до якої під час кримінального провадження кожне процесуальне рішення має бути прийнято в розумні, тобто об'єктивно необхідні для цього строки. Причому такі розумні строки в будь-якому разі не можуть перевищувати встановлені в законі граничні строки їх прийняття. Це означає, що КПР мають прийматися як найшвидше за можливе, не дочекуючись впливу граничних строків. В іншому випадку законодавцю не було б сенсу наголошувати на розумності строків прийняття КПР, адже дотримання граничних строків їх ухвалення обумовлене стандартом законності.

Отже, коли нормативна регламентація строків ухвалення КПР носить дискреційний характер (*строки прийняття КПР або взагалі не визначені, або обмежені певним періодом*) вимога своєчасності їх прийняття набуває значення *самостійного правового стандарту*. З урахуванням викладеного положення щодо притаманного для регламентації строків прийняття основної кількості КПР невизначеного чи відносно визначеного способу регламентації, цілком правомірно, на наш погляд, розглядати стандарт своєчасності КПР як загальний до якісної визначеності всіх КПР (адже певні винятки лише підкреслюють правило).

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvnkpr.pdf>.

У певних випадках необхідність прискорення ухвалення КПР (не дочікуючись граничних термінів, встановлених в законі для його прийняття) продиктована встановленням конкретних обставин, прямо індивідуалізованих в законодавстві. Зокрема, у разі якщо особа, яка подала клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, обґрунтовує у ньому наявність реальної загрози зміни або знищення речей і документів, слідчий суддя відповідно до ч. 2 ст. 163 КПК може розглянути це клопотання без виклику особи, у володінні якої знаходиться майно. Це наводить на висновок про те, що відповідна ухвала слідчого судді має бути винесена невідкладно, в будь-якому разі раніше граничного строку. Таким граничним строком, на наш погляд, є 3-добий строк із дня надходження клопотання, який хоча і не закріплений в КПК, проте впливає із правомірного застосування аналогії (ч. 6 ст. 9 КПК) зі строками, передбаченими для розгляду клопотань про відсторонення від посади та тимчасового обмеження у користуванні спеціальним правом статті 151, 156 КПК, – не пізніше трьох днів.

Інший аспект прискорення ухвалення КПР, обумовлений проблемою *черговості чи пріоритетності* ухвалення тих чи інших рішень, прямо впливає з імперативної вимоги закону щодо першочергового (невідкладного) здійснення кримінального провадження (а значить й прискорення прийняття КПР у цьому провадженні) щодо особи, яку утримують під вартою, та неповнолітньої особи (ч. 4 ст. 28 КПК).

Іноді такі розумні строки в межах граничних встановлюють компетентні суб'єкти в окремому КПР, що є цілком правомірним, виходячи з вимог ст. 113 КПК. Так, закон націлює прокурора на виважений підхід при продовженні строку досудового розслідування, орієнтує на необхідність визначення *найкоротшого строку* (в межах, передбачених

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hmvkpr.pdf>.

ч. 2 ст. 294 КПК), *достатнього для потреб досудового розслідування* (ч. 2 ст. 296 КПК). Забезпеченню розумності строків провадження слугують також норми закону про встановлення слідчим суддею строку для ознайомлення із матеріалами досудового провадження у випадках зволікання стороною захисту (ч.10 ст. 290 КПК), надання прокурору прокурором вищого рівня вказівок щодо строків прийняття процесуальних рішень (ч.2 ст. 308 КПК) тощо.

Отже, для задовільного вирішення питання щодо своєчасності прийняття процесуальних рішень слід виходити з оптимізації, скорочення строків їх фактичного прийняття в рамках часових меж, встановлених в законі, що цілком узгоджується з принципом процесуальної економії [5, с.147]. Водночас таке прискорення з ухваленням КПР *не повинно погіршувати його якість*. Про це дуже влучно сказано у п. 26 вже згадуваного Висновку Консультативної ради європейських суддів: «... можливе виникнення суперечностей між швидкістю проведення процесу та іншими чинниками, пов'язаними з якістю, такими як право на справедливий розгляд справи, яке також гарантується статтею 6 Європейської конвенції з прав людини. Оскільки важливо забезпечувати *соціальну гармонію та юридичну визначеність*, то попри очевидну необхідність враховувати часовий елемент слід також зважати й на інші чинники. ... «якість» правосуддя не можна ототожнювати з простою «продуктивністю». Якісний підхід повинен також брати до уваги здатність судової системи відповідати вимогам, які до неї ставляться, з урахуванням загальних цілей системи, серед яких швидкість процесу є лише одним з елементів». Адже швидке, «форсоване» вирішення окремих правових питань, чи всієї справи, внаслідок чого порушуються процесуальні права учасників процесу

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvkpr.pdf>.

(наприклад, розгляд справи без належного повідомлення сторони), є шкідливим з точки зору ефективності кримінального провадження.

Самостійне регулятивне значення цей стандарт набуває щодо тих рішень, прийняття яких визначено граничними межами, чи пов'язується із встановленням підстав для їх ухвалення. З огляду на те, що саме такий характер регламентації є притаманним для визначення строків прийняття основної кількості КПР (за рідким виключенням тих, строки прийняття яких визначені моментом (негайно, відразу ж, але не пізніше однієї доби)) вважаємо за можливе розглядати визначене положення як загальний стандарт, дотримання якого є необхідним для вчасного та якісного вирішення всього комплексу завдань кримінального провадження.

Отже, визначення своєчасності прийняття КПР носить оціночний характер. Як правило така оцінка здійснюється в ході кримінального провадження як самими суб'єктами особами, що приймають КПР (нерідко з тактичних міркувань), так і суб'єктами, наділеними владними контролюючими чи наглядовими повноваженнями. Метою такої оцінки є визначення загальної ефективності діяльності підконтрольних та під наглядових органів, в певних випадках результати такої оцінки є підставою для КПР, що приймаються з метою управлінського впливу. Загальним критерієм своєчасності КПР слід вважати адекватність моменту прийняття КПР *специфіці обставин конкретного провадження*. Вважаємо, що при відповіді на дане питання в кожному конкретному випадку правомірно враховувати обставини, вказані в ч.3 ст. 28 КПК: складність кримінального провадження, поведінка учасників кримінального провадження; спосіб здійснення слідчим, прокурором і судом своїх повноважень. В цьому контексті для попередження

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hmvkpr.pdf>.

понятійної плутанини вважаємо за необхідне вказати на те, що на нашу думку найменування такі обставин в КПК *критеріями для визначення розумності строків кримінального провадження* є методологічно невірним, оскільки не відповідає смислового значенню «критерій» (від грецьк. *kriterion* – засіб для судження) як ознаки, на підставі якої відбувається оцінка, визначення чи класифікація чого-небудь. За своєю суттю перелічені у вказаній нормі обставини лише задають кут зору, під яким слід проаналізувати обставини конкретного провадження для адекватної відповіді щодо розумності строків провадження. В той час як суто критерієм розумності строків прийняття будь-якого КПП є їх *домірність специфіці обставин конкретного провадження*, інформаційною основою для встановлення якої, в свою чергу, і виступають взяті у сукупності данні, що характеризують складність кримінального провадження, поведінку учасників кримінального провадження; спосіб здійснення слідчим, прокурором і судом своїх повноважень.

Висновки.

1. Своєчасність є загальним стандартом, що ставиться до якісної визначеності всіх КПП;

2. Своєчасним є КПП рішення, що прийнято в межах визначеного протягом часу, який не перевищує строку, встановленого для прийняття рішення в законі, та з огляду специфіки конкретних обставин кримінального провадження є оптимальним для ефективного сукупного вирішення завдань кримінального провадження із максимально можливим рівнем забезпечення прав та законних інтересів учасників процесу, щодо яких такий акт приймається.

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvkpr.pdf>.

3. Визначення своєчасності КПП носить дуже гнучкий характер та має базуватися на якісному підході до вивчення матеріалів кожного кримінального провадження під кутом зору ситуативної (фактичної) адекватності строків прийняття таких рішень.

Тема з'ясування сутності стандарту своєчасності КПП та специфіки оцінки відповідних властивостей КПП є доволі об'ємною. Тому для її повного опрацювання, звичайно, потрібно здійснювати подальші дослідження. Останні є доцільними за такими **напрямами наукових розвідок**: 1) аналіз правової регламентації строків ухвалення окремих різновидів КПП; 2) розробка системи показників стандарту своєчасності КПП.

Список використаних джерел

1. Висновок № 11 (2008) Консультативної ради європейських суддів до уваги Комітету Міністрів Ради Європи щодо якості судових рішень // Написання судових рішень: посібник для суддів/ [Рональд Хофер, Ніл Нетесайм]– К.: Проект USAID «Україна: верховенство права», 2012. – С. 37-48.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови / [уклад. В. Т. Бусел]. - К.; Ірпінь : ВТФ «Перун», 2007. – С. 1300.
3. Тихомиров Ю.А. Управленческое решение / Ю.А. Тихомиров. - М.: Наука, 1972. – С. 129.
4. Фомін С. Б. Засоби забезпечення розумності строків кримінального провадження за новим КПК України [Електронний ресурс] / С. Б. Фомін // Форум права : електрон. наук. фах. вид. – 2012. – № 2. – С. 735–741. – Режим доступу: <http://archive.nbu.gov.ua/e-journals/FP/2012-2/12fcbnku.pdf>. – Заголовок з екрану.

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvkpr.pdf>.

5.Зеленецкий В.С. Возбуждение уголовного дела/ В.С. Зеленецкий.- Харьков: Изд-во «КримАрт», 1998. – С.147.

Глинська Н. В.

Своєчасність кримінальних процесуальних рішень

Статтю присвячено дослідженню своєчасності як окремого стандарту, якому має відповідати будь-яке процесуальне рішення, що ухвалюється в перебігу кримінального провадження. Автором сформульоване поняття цього стандарту та визначені основні напрями оцінки прийнятого рішення з позиції його своєчасності.

Ключові слова: своєчасність, кримінальні процесуальні рішення, строки прийняття процесуальних рішень, стандарти якості.

Глинская Н. В.

Своевременность уголовных процессуальных решений

Статья посвящена исследованию своевременности как отдельного стандарта, которому должно соответствовать любое процессуальное решение, принимаемое в ходе уголовного производства. Автором сформулировано понятие этого стандарта и определены основные направления оценки принятого решения с позиции его своевременности.

Ключевые слова: своевременность, уголовные процессуальные решения, сроки принятия процессуальных решений, стандарты качества.

▪ Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvkpr.pdf>.

Hlynska N. V.

The article is devoted to the problem of the timeliness as a single standard, which should correspond to any procedural decision taken in the course of criminal proceedings. The author formulated the concept of the standard and defines the main directions of evaluation the timeliness of criminal procedural decision.

Key words: timeliness, criminal procedural decision, time of decision-making procedure, quality standards.

-
- Своєчасність кримінальних процесуальних рішень / Н. В. Глинська // Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право». – 2014. – № 1(9) : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://lj.oa.edu.ua/articles/2014/n1/14hvnkpr.pdf>.